Nagymama banánjai

Ursula Nafula
Catherine Groenewald
Boglárka Vermeki

ungerska

nivå 4

Nagymama kertje csodálatos volt. Tele volt cirokkal, kölessel és maniókával. De a legjobbak mind közül a banánok voltak. Bár nagymamának sok unokája volt, titkon tudtam, hogy én voltam a kedvence. Gyakran meghívott a házába. Titkokat is elmondott nekem. De egy titkot soha nem osztott meg velem: soha sem mondta el, hogy hol érlelte a banánokat.

Egy nap láttam egy nagy szalmából készült kosarat, ami nagymama kertjében volt kitéve a napra. Amikor megkérdeztem, hogy mit keres az ott, csak ezt a választ kaptam: “Az a varázskosár.” A kosár mellett volt néhány banánlevél, amit nagymama időről-időre megforgatott. Nagyon kíváncsi voltam. “Nagymama, miért vannak ott a levelek?” - kérdeztem. “Azok varázslevelek.” - kaptam a választ.

Nagyon érdekes volt nézni nagymamát, a banánokat, a banánleveleket és a nagy szalmakosarat, de nagymama hazaküldött anyukámhoz egy feladattal. “Kérlek nagymama, hadd nézzem, hogy hogyan készíted...” “Ne legyél önfejű, csináld, amit mondtam!” - mondta. Így hát elrohantam.

Mire visszaértem nagymama már a banánok és a kosár nélkül ült a kertben. “Nagymama, hol van a kosár, hol vannak a banánok és hol vannak a…” De csak ennyi választ kaptam: “A varázshelyemen.” Nagyon elkeseredtem!

Két nappal később nagymama megkért, hogy hozzam ki neki a sétabotját a hálószobából. Ahogy kinyitottam az ajtót, éreztem a érlelődő banánok erős illatát. Nagymama varázs szalmakosara a szobában volt. Egy régi takaró alá volt jól elrejtve. Felemeltem a takarót és csodálatos illatot éreztem.

“Mit csinálsz?” - ijesztett meg nagymama a hangjával - “Siess, hozd a botomat!” Gyorsan kisiettem a botjával. “Miért mosolyogsz?” - kérdezte nagymama. Ekkor vettem észre, hogy még mindig mosolygok a varázshely felfedezése miatt.

Másnap, amikor nagymama eljött hozzánk vendégségbe, én elrohantam a házához, hogy még egyszer megnézhessem a banánokat. Néhány banán már érett volt. Elvettem egyet, és a ruhám alá rejtettem. Miután letakartam a kosarat, a ház mögé bújtam, és megettem a banánt. Ez volt a legédesebb banán, amit valaha kóstoltam.

Következő nap, miközben nagymama a kertben szedte a zöldségeket, én ismét beszöktem és megnéztem a banánokat. Már majdnem az összes banán érett volt. Nem tudtam megállni, hogy kivegyek egy négy darabból álló fürtöt. Miközben lábujjhegyen mentem kifelé, hallottam, ahogy nagymama kint köhög. Épphogy sikerült elrejtenem a banánokat a ruhám alá, miközben elhaladtam mellette.

Másnap piacnap volt. Nagymama korán kelt. Mindig érett banánokat és maniókát vitt a piacra eladni. Aznap nem siettem hozzá, hogy meglátogassam, de nem is kerülhettem el sokáig a találkozást.

Este anyukám, apukám és a nagymamám odahívtak magukhoz. Tudtam, hogy miért hívnak. Éjjel, amikor lefeküdtem aludni már tudtam, hogy soha többé nem lophatok, sem a nagymamámtól, sem a szüleimtől és másoktól pedig végképp nem.

Sagor för barn på svenska

berattelser.se

Nagymama banánjai

Skriven av: Ursula Nafula
Illustrerad av: Catherine Groenewald
Översatt av: Boglárka Vermeki

Denna saga kommer från African Storybook (africanstorybook.org) och vidarebefordras av Sagor för barn på svenska (https://berattelser.se/), som erbjuder sagor på många språk som talas i Sverige.

Detta verk är licensierat under en Creative Commons
Erkännande 3.0 Internasjonal Lisens.